

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/54/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314010408
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5314010408.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. júla 2015 sťažnosť odsúdeného W. G. proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2Nt/16/2014 zo dňa 25.3.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2Nt/16/2014 zo dňa 25.3.2015.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. návrh odsúdeného W. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, A., t.č. v ÚVTOS Ružomberok, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 1T/5/2014, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudkyňa Okresného súdu Čadca postupom podľa § 399 ods. 1 písm. b) Tr. por. odmietla návrh odsúdeného W. G. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 1T/5/2014.

Svoje rozhodnutie odôvodnila v podstate tak, že návrh na povolenie obnovy konania, podaný odsúdeným W. G., bol podaný proti výroku, ohľadne ktorého obnova konania je neprípustná. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania proti výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/5/2014 zo dňa 7.5.2014. Ďalej uviedla: „Trest trestného rozkazu Okresného súdu Čadca sp.zn. 1T/5/2014 zo dňa 7.5.2014 bol zrušený súhrnným trestom, ktorý bol odsúdenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 1T/78/2012 zo dňa 27.8.2014, z čoho nepochybne vyplýva, že trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/5/2014 zo dňa 7.5.2014 neexistuje, a teda súd nemá o čom konať a rozhodovať“.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, a to bezprostredne po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí. Sťažnosť odôvodnil sám, i prostredníctvom obhajcu.

Prostredníctvom obhajcu uviedol, že Okresný súd Čadca v jeho trestnej veci vedenej pod sp.zn. 1T/5/2014 pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca zo dňa 23.8.2013 pod sp.zn. 3T/98/2013 vo výmere 8 mesiacov a výrok o treste, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 13.9.2012 pod sp.zn. 2T/103/2012 s uloženým trestom povinnej práce v trvaní 80 hodín. Okresný súd však pri ukladaní súhrnného trestu nezohľadnil tú skutočnosť, že trest povinnej práce v trvaní 80 hodín vykonal ku dňu 31.3.2014. Okresný súd Čadca v čase vydania

trestného rozkazu vo veci 1T/5/2014 nezisťoval či trest povinnej práce vykonal a táto skutočnosť v čase vydania trestného rozkazu, t.j. dňa 7.5.2014 mu nebola známa. Dňa 1.4.2014 po vykonaní trestu povinnej práce bola spracovaná záverečná správa mediálnym a probačným úradníkom Okresného súdu Žilina a táto zaslaná Okresnému súdu Nitra. Uvedená správa objektívne potvrdzuje, že trest povinnej práce vykonal. Podľa odsúdeného ide o novú skutočnosť spočívajúcu vo vykonaní trestu povinnej práce v rozsahu 80 hodín, vykonaním ktorého trestu došlo u neho k zahladeniu odsúdenia. Okresný súd Čadca v konaní 1T/5/2014 pri ukladaní súhrnného trestu jednoznačne pochybil, nakoľko mu bol opätovne uložený trest a to i napriek tomu, že trest, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra v konaní 2T/103/2012 si riadne vykonal.

Odsúdený W. G. odôvodnil podanú sťažnosť i sám. Okrem iných dôvodov poukázal na článok 48 ods. 1 Ústavy SR, ktorý hovorí o ústavnom princípe zákonného sudcu. Tvrdil, že v jeho trestnej veci bol uvedený článok porušený. Postupom Okresného súdu Čadca bolo porušené i ustanovenie § 42 ods. 3 Tr. zák., a to tým, že si okresný súd nepreveril či uložený trest povinnej práce bol vykonaný. Konajúca sudkyňa dňa 25.3.2015 na hlavnom pojednávaní (správne verejnom zasadnutí, poznámka krajského súdu) v konaní o obnove konania porušila jeho práva tým, že ho písomne neupovedomila o ustanovenom obhajcovi a tiež, že nenahrávala pojednávanie na CD nosič tak, ako jej to prikazoval nový platný zákon. Potom neboli poznamenané všetky jeho vyjadrenia do zápisnice, a ani jeho právo na obhajobu mu neumožnila uplatniť. V písomnej sťažnosti tiež namietal zaujatosť konajúcej sudkyne k prejednávanej veci podľa § 31, § 32 Tr. por., lebo nadržovala svojmu kolegovi sudcovi JUDr. Gylánimu a zakrývala jeho nezákonný postup pri vydaní trestného rozkazu vo veci 1T/5/2014 zo dňa 7.5.2014. Z vyššie uvedených dôvodov žiadal sám i prostredníctvom obhajcu, aby Krajský súd v Žiline rozhodol o povolení obnovy konania a čiastočne zrušil trestný rozkaz vo výroku o treste.

Príslušný prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Krajský súd ako súd nadriadený na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré sťažnosťou neboli vytýkané a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého uznesenia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou a je dôvodná, avšak pre iné skutočnosti ako uvádza sťažovateľ.

Krajský súd po preskúmaní sťažnosti odsúdeného považuje za primárne vyjadriť sa k tej časti sťažnosti odsúdeného, kde namieta zaujatosť konajúcej sudkyne Mgr. Eriky Dodulíkovej a ako dôvod jej zaujatosti uvádza, že nadržava svojmu kolegovi sudcovi JUDr. Gylánimu (správne má byť Gylánikovi, poznámka krajského súdu) a zakrýva jeho nezákonný postup pri vydaní trestného rozkazu, sp.zn. 1T/5/2014 zo dňa 7.5.2014.

Sťažovateľa treba poučiť, že v zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti strany, ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 Tr. por. alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup súdu v konaní, sa nekoná. Podľa § 31 ods. 4 Tr. por. veta prvá námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia.

Z prejavu sťažovateľa je zrejmé, že námietku zaujatosti nevzniesol bezodkladne a tiež možno z jeho prejavu vyvodíť, že namieta procesný postup konajúcej sudkyne. Potom o takejto námietke zaujatosti v zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. sa nekoná. Následne nadriadený súd preskúmaním predloženej veci zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Prvostupňový súd o návrhu na povolenie obnovy konania, ktorý podal odsúdený konal na verejnom zasadnutí za osobnej účasti odsúdeného W. G., ktorého k návrhu i riadne vypočul. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 25.3.2015 je zistiteľné, že konajúca sudkyňa na verejnom zasadnutí postupovala podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktoré toto konanie upravujú. Na verejnom zasadnutí bol prítomný aj obhajca odsúdeného JUDr. Michal Roštár, ktorý mu bol ustanovený dňa 18.2.2015. Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s tým, aby ho ustanovený obhajca zastupoval a prehlásil, že si iného obhajcu zvoliť nechce. Odsúdený teda mohol svoje právo na obhajobu uplatniť spôsobom, ktorý mu dáva zákon a jeho tvrdenie v sťažnosti, že boli

porušené jeho práva na obhajobu tým, že nebol písomne upovedomený o ustanovení obhajcu, neobstojí. Rovnako skutočnosť, že verejné zasadnutie (nesprávne odsúdený uvádza hlavné pojednávanie), nebolo nahrávané na CD nosič nie je porušením práva odsúdeného na obhajobu, pretože odsúdený v priebehu verejného zasadnutia mohol vzniesť námietky proti obsahu zápisnice tak, ako to ustanovuje § 58 ods. 1 písm. f) Tr. por. Z obsahu zápisnice o verejnom zasadnutí na č.l. 25-26 súdneho spisu nevyplýva, že by odsúdený namietal obsah zápisnice alebo iné skutočnosti tak, ako mu to zákon umožňuje.

Krajský súd uzatvára, že právo odsúdeného na obhajobu v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania porušené nebolo. Procesný postup, ktorý predchádzal vyhlásenému dotknutému uzneseniu, bol vykonaný v súlade so všetkými príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Napriek tejto skutočnosti krajský súd konštatuje, že prvostupňový súd, i keď v samotnej podstate rozhodol správne, postupoval však podľa nesprávneho právneho ustanovenia, keď podľa § 399 ods. 1 písm. b) Tr. por. návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca, sp.zn. 1T/5/2014 odmietol z dôvodu, že smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná.

Žiada sa uviesť, že obnova konania je tretím mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu alebo prokurátorovi neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne tieto nové skutočnosti sú také závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Obnovu konania možno povoliť bez časového obmedzenia s výnimkou uvedenou v § 395.

Pri posudzovaní, či sú splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. je potrebné posúdiť návrh na obnovu konania najskôr z hľadiska či sú v ňom uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní známe. Až následne po zistení, že ide o také skutočnosti, resp. dôkazy prichádza do úvahy hodnotenie či by tieto skutočnosti alebo dôkazy mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už skôr, viesť k inému rozhodnutiu ako je pôvodne právoplatný rozsudok.

Účelom obnovy konania nie je posúdiť zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Súdu konajúcemu o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania neprislúcha prieskumná právomoc, z čoho vyplýva, že nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti atď.

Za nové skutočnosti skôr neznáme treba považovať také skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa, nebola obsahom spisu, a teda nebola dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti.

V tejto súvislosti sťažovateľ uviedol, že dôvodom podania návrhu na povolenie obnovy konania bola tá skutočnosť, že si trest povinnej práce v rozsahu 80 hodín, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra pod sp.zn. 2T/103/2012 dňa 1.4.2014, vykonal. Táto skutočnosť podľa sťažovateľa v čase vydania trestného rozkazu Okresným súdom Čadca vo veci 1T/5/2014, t.j. dňa 7.5.2014 tomuto súdu nebola známa, preto ide o novú skutočnosť v pôvodnom konaní súdu skôr neznámu. Tento argument sťažovateľa podľa zistenia krajského súdu je správny. Aj podľa názoru nadriadeného súdu ide o skutočnosť novú a súdu skôr neznámu. V konaní o povolení obnovy konania však treba splniť i ďalšiu podmienku, a teda následné hodnotenie či takáto skutočnosť, resp. dôkaz by mohol sám osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už skôr viesť k inému rozhodnutiu ako je pôvodne právoplatný rozsudok. V tejto súvislosti je potrebné upriamiť pozornosť na odpis registra trestov týkajúci sa osoby odsúdeného, ktorý v čase vydania trestného rozkazu Okresným súdom Čadca 1T/5/2014, teda ku dňu 7.5.2014 mal v odpise registra trestov 28 záznamov o odsúdení pre rôznu trestnú činnosť. Teda i keď vyšla najavo skutočnosť súdu skôr neznáma, táto sama osebe

vzhľadom na skutočnosti a dôkazy už skôr známe, by neodôvodňovala iné rozhodnutie vo výroku o treste, ktorý bol odsúdenému W. G. uložený v pôvodnom konaní.

S poukazom na uvedené na podklade sťažnosti odsúdeného W. G. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.